

Anaphore associative dans le roman de Milan Kundera „La Plaisanterie“: identification, fonctionnement, traits formels

(FF JU České Budějovice, 2013)

Cílem práce Petry Basařové byla komplexní analýza jevu „asociativní anafora“, přičemž praktická rešerše konkrétních dokladů byla prováděna na francouzské (a české) verzi Kunderova románu *Žert*.

Rozsáhlá teoretická část práce je věnována vymezení jevu „asociativní anafora“, jeho roli ve výstavbě textu, jeho formální signalizaci a zejména jeho sémantickým charakteristikám. Hlavním zdrojem pro tuto část práce je obsáhlá Kleiberova monografie *Anaphore associative*, ovšem diplomantka je obeznámena i s dalšími relevantními zdroji (viz. bohatý seznam použité literatury na str. 132-136). Zdroje dokáže mezi sebou konfrontovat, přičemž neváhá do této konfrontace řadit i literaturu české provenience (F. Daneš). Z textu práce je nicméně zřetelné, že se ponejvíce přiklání ke Kleiberovým pojetím – téměř celou teoretickou část práce lze chápat jako prezentaci a syntézu Kleiberových postojů, doplněných debatou se zdroji jinými.

Z výkladu je zřejmé, že autorka si použitou odbornou literaturu důkladně prostudovala, že jí dobře rozumí a dokáže věcně správně interpretovat. To je třeba ocenit zejména tam, kde se část dotýká složitých sémanticko-pragmatických problémů. Výhrady lze formulovat na stylisticko-formální rovině. Výklad je totiž místy příliš obsírný, některé souvětné konstrukce jsou zbytečně komplikované a diplomantce se ne vždy daří jasně a výstižně formulovat své myšlenky. Místy plynulému čtení textu brání i méně obratné konstrukce francouzské, z nichž některé se pohybují na hranici gramatické přijatelnosti. Text by rovněž potřeboval další důkladnou redakci, aby se odstranily nejen chyby jazykové, ale i překlepy, přesmyčky či vynechání slov.

Na základě dobře zvládnuté teoretické přípravy mohla autorka přistoupit ke konkrétním analýzám anafor ve francouzském textu románu *Žert*. Nejedná se v žádném případě o analýzy mechanické a povrchní. Diplomantka prokazuje výbornou znalost problematiky, jednotlivé příklady jsou důkladně rozebrány a fundovaně komentovány. Při rozborech příkladů odkazuje na jednotlivé části teoretické části a přináší tak relevantní doklady ke stanoviskům v této části zmíněným.

K této části mám tyto dotazy/podněty/komentáře:

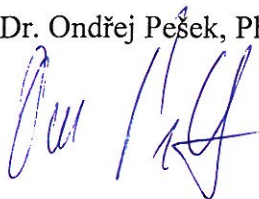
- 1) Str. 108, příklad (80): jedná se skutečně o deixi? Nejde zde spíše o „définitude“ určenou situačně, tzn. v daném kontextu je pouze jedno srdce a jedna paže, které se týká příslušná predikace a které lze jednoznačně identifikovat?
- 2) Zdá se, že většina SN1 (jmenných syntagmat, které autorka hodnotí jako antecedenty asociativních anafor) je uvedena určitým členem. Jak tato skutečnost ovlivňuje asociativní možnosti?
- 3) Část bohužel opět zatěžuje nižší stylistická a jazyková úroveň textu.

Kontrastivní analýza (125-127) byla spíše doplňujícím počinem a dovolila poukázat na některé možnosti korespondencí. Zajímavé podněty pro další výzkumy lze hledat v oblasti ne/zcizitelnosti jednotlivých částí těla.

Práci doporučuji k obhajobě. Po obsahové a stránce ji hodnotím jako výbornou, ovšem celkový výsledek je negativně ovlivněn jazykově-formální úrovní. Proto jako celkové hodnocení navrhuji známku **velmi dobře**.

V Českých Budějovicích dne 31. května 2013.

doc. PhDr. Ondřej Pešek, Ph.D.

A handwritten signature in blue ink, consisting of a stylized 'O' followed by 'u' and 'P' with a large flourish.